USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **J. M.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2010, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2012, č. j. 16 Ad 19/2011 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 19. 10. 2010, č. j. X, ve věci starobního důchodu žalovaného. Své rozhodnutí o zrušení napadeného správního rozhodnutí krajský soud zdůvodnil tím, že napadené rozhodnutí stěžovatelky je nesrozumitelné, nedostatečně zdůvodněné a nezohledňuje příslušnou právní úpravu.

Kasační stížnost stěžovatelky, která byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 5. 2012, nebyla nikterak odůvodněna, pouze se bez dalšího odvolala na § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) s tím, že kasační stížnost bude věcně odůvodněna po obdržení správního (dávkového) spisu. Dále pak v rámci kasační stížnosti bylo uvedeno, že stěžovatelka požaduje pro svou kasační stížnost přiznání odkladného účinku, protože rozhodnutím Nejvyššího správního soudu by mohlo dojít k „obživnutí“ původního rozhodnutí stěžovatelky, které by tu stálo vedle nového rozhodnutí vydaného v návaznosti na rozsudek krajského soudu.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 5. 2012 vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, a uvedla, co navrhuje. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno 15. 5. 2012 a stěžovatelka v něm byla poučena, že pokud ve stanovené lhůtě neodstraní vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Stěžovatelka dne 15. 6. 2012 doručila Nejvyššímu správnímu soudu přípis, v němž uvedla: *„Vzhledem k tomu, že v současné době ještě není ukončeno správní řízení, jehož výsledek bude mít zásadní vliv na naše stanovisko ohledně kasační stížnosti, žádáme o prodloužení lhůty k podání odůvodnění.“* Žádné další odůvodnění žádosti o prodloužení lhůty uvedeno nebylo.

Nejvyšší správní soud posuzuje žádosti o prodloužení lhůty pro doplnění náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s., které stanoví: *„Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“* Stěžovatelka však ve své žádosti o prodloužení lhůty nesdělila soudu žádné závažné důvody, pro něž by soud měl stanovenou lhůtu prodloužit, a vzhledem, k tomu, že tyto důvody Nejvyššímu správnímu soudu nevyplynuly ani ze spisového materiálu, přistoupil k posouzení kasační stížnosti stěžovatelky.

Soudní řád správní v § 37 odst. 5 stanoví: *„Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“* Jelikož stěžovatelka na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2012 ve stanovené lhůtě neuvedla žádné konkrétní důvody, ve kterých spatřuje naplnění tvrzeného stížnostního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ani blíže nekonkretizovala důvody kasační stížnosti tak, aby bylo možno rozpoznat, z jakých důvodů rozhodnutí krajského soudu napadá, a byla poučena o následcích takovéhoto svého postupu, rozhodl Nejvyšší správní soud o odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Stěžovatelka ve své neodůvodněné (tzv. blanketní) kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; tuto svou žádost stěžovatelka odůvodnila tím, že by mohlo dojít k tomu, že původní zrušené rozhodnutí stěžovatelky „obživne“ a tím by mohla nastat nežádoucí situace, kdy by vedle sebe existovala dvě opačná rozhodnutí o téže věci. S ohledem na skutečnost, že hlavním důvodem zrušení napadeného správního rozhodnutí stěžovatelky soudem bylo jeho nedostatečné odůvodnění, a dále s ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud nebyl spolu s žádostí o přiznání odkladného účinku informován o důvodech kasační stížnosti stěžovatelky, Nejvyšší správní soud nemohl přistoupit k vydání rozhodnutí o odkladném účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud může na návrh stěžovatele odkladný účinek kasační stížnosti přiznat, užije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek,*

jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem." V posuzovaném případě se však žalobce pro neuvedení důvodů kasační stížnosti ze strany stěžovatele nemohl kvalifikovaně k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřit. Rovněž Nejvyšší správní soud neměl dostatek podkladů a argumentů pro rozhodnutí o odkladném účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatelka svou kasační stížnost neodůvodnila. Soudní řád správní v § 73 odst. 4 stanoví: „*O návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodne soud bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.*" Pojem podání kasační stížnosti v tomto ustanovení je třeba v posuzovaném případě vykládat tak, že se jedná o podání projednatelné kasační stížnosti, tedy takové kasační stížnosti, která obsahuje důvody, proč rozsudek krajského soudu napadá.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že do té doby, než stěžovatel doplní odůvodnění blanketní kasační stížnosti, nemůže zpravidla soud o odkladném účinku kasační stížnosti rozhodnout, neboť nelze po druhém účastníku řízení spravedlivě požadovat, aby se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil dříve, než jsou mu známy důvody kasační stížnosti. Bez toho, aby soud znal důvody kasační stížnosti, zpravidla nemůže dostatečně posoudit, zda jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Z těchto důvodů tedy Nejvyšší správní soud interpretuje citovaná ustanovení soudního řádu správního tak, že lhůta pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zpravidla počne běžet poté, kdy stěžovatel odstraní vadu podání spočívající v nedostatku uvedení důvodů kasační stížnosti. S ohledem na to tedy Nejvyšší správní soud s rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku vyčkal až do doplnění kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka svůj návrh v soudem stanovené lhůtě nedoplnila, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zde nejsou důvody pro přiznání odkladného účinku, a proto návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu